

*We blikken terug
en kijken vooruit*

Inhoud

- 4 Raad van bestuur
- 7 De feestdagen van...
- 8 Mevrouw Nefs-Bakx
- 10 Koken met tante
- 12 Willy Nuiten
- 14 De feestdagen van...
- 16 Kim Wouters
- 18 Sonja van Hees
- 20 Paula Vorstenbosch en Rob Tits
- 22 Highlights van 2021
- 24 Innoveren met tante
- 28 De feestdagen van...
- 30 Cliëntenraad
- 32 Fit het nieuwe jaar in!
- 34 Adem uit

Colofon

Dit magazine is speciaal voor medewerkers en vrijwilligers van tanteLouise.
Een papieren magazine dat je lekker thuis op de bank kunt lezen.

Teksten: Jan van de Kastele en Ben van den Aarssen, overige teksten door tanteLouise
Fotografie: Tony Presser, tenzij anders vermeld
Cartoon achterzijde: Eric Elich
Vormgeving: De Werkkamer
Drukwerk: Verloop drukkerij
Samenstelling en eindredactie: tanteLouise

Bedankt aan iedereen die heeft meegewerkt!
We hebben dit blad met liefde en aandacht gemaakt. Aangezien alle bestanden begin december naar de drukker zijn gegaan, kan het zijn dat sommige artikelen zijn ingehaald door de tijd.
Vragen of opmerkingen? Stuur een mailtje naar PR@tantelouise.nl.

woord voor woord

We willen allemaal vooruit in het leven, behalve rond Kerstmis en rond oud & nieuw. Dan staan we bij voorkeur even stil, bij wat is geweest en bij onze plannen voor de toekomst. We kijken terug op het voorbije jaar en wat dat ons en ieder die ons lief is, heeft gebracht. Tegelijkertijd schijnen we ons licht op wat komen gaat.

In die zin is ook dit magazine van tanteLouise bijzonder. Aan het einde van opnieuw een bewogen jaar kijken we daarin nog een keer over onze schouder om vervolgens het vizier op 2022 en zelfs daarna te richten. Maar wie vooruit wil, doet er goed aan - zeker op de momenten die ertoe doen - om even in de achteruitkijkspiegel te kijken. Zonder verleden immers geen toekomst.

Voor tante is de toekomst allang begonnen. Zo lezen we in dit magazine over slimme, baanbrekende zorgtechnologie en wat die ons brengt. En dat is meer dan weer een award of een lovend artikel in de krant. Waar het echt om gaat en waar het in dit magazine dan ook nadrukkelijk om draait, dat is ons. Om ons allemaal. Medewerkers, vrijwilligers, bewoners, mantelzorgers, ieder die ons lief is...

Een rijk leven is een verzameling van mooie momenten. Hartverwarmende ontmoetingen en vreugdevolle gebeurtenissen, maar net zo goed verdrietige situaties. Meer dan ooit heeft 2021, een jaar van afstand houden en soms zelfs afstand doen, ons geleerd hoe belangrijk het is om dicht bij elkaar te zijn. Om er voor elkaar te zijn, zeker als het even tegenzit.

Jong en oud, ieder van ons heeft een eigen verhaal. Zeker ook als het om kerst en de jaarwisseling gaat. Neem de 95-jarige mevrouw Nefs-Bakx in Bosgaard. Joke of 'Ons Jo' zoals ze thuis, in een gezin met dertien kinderen, door iedereen werd genoemd, behalve door haar vader: "Die noemde me altijd Janske en dat maakte me zo kwaad als 'n riek. Maar hij zorgde met kerst wel altijd voor konijn op tafel. En mijn moeder bakte krentenbrood."

Heerlijk leesvoer...

Conny Helder, Ingeborg Roks en Jan-Kees van Wijnen
Raad van bestuur van tanteLouise

We wensen jullie veel leesplezier, fijne feestdagen en een gelukkig en gezond nieuwjaar!

De raad van bestuur aan de kerstdis

“Onze zorg is onder moeilijke omstandigheden overeind gebleven”

Wat hebben we er bij tanteLouise het afgelopen jaar van gebakken? En wat krijgen we de komende tijd op ons bordje? De raad van bestuur blikkt tijdens de kerstdis terug en vooruit. In plaats van eten, krijgen ze vier smakelijke stellingen voorgeschoteld.

Tekst: Jan van de Kastele

We hebben het afgelopen jaar keihard gewerkt met z'n allen

Conny: “Zeg dat wel! Corona zit in de benen. We zijn moe. Maar corona blijft onder ons, het is niet weg. Het baart ons wel zorgen hoe we dit op de langere termijn volhouden. We hoopten dat het deze winter mee zou vallen, maar het virus greep juist weer om zich heen. We weten nu wel beter wat ons te doen staat. Het afgelopen jaar hebben we geleerd dat vaccineren heel erg helpt. 98 à 99 procent van onze bewoners is gevaccineerd. Toen dat een vlucht nam daalde het aantal besmettingen onder onze bewoners enorm. Daarom is het goed dat bewoners en medewerkers die dat wilden, inmiddels een boosterprik hebben gekregen.

Collega's hebben het zwaar gehad, heftige dingen meegemaakt. We weten dat er op afdelingen in korte tijd soms drie, vier bewoners overleden. Dat suddert lang na. Ook in de persoonlijke sfeer was en is er corona. Er zijn collega's die soms niet afscheid

konden nemen van een dierbaar familielid zoals ze dat hadden gewild. En nog steeds worden mensen ziek en is de werkdruk hoog. We hebben als raad van bestuur enorm respect voor hoe onze medewerkers en vrijwilligers ermee omgaan. Hoe iedereen elkaar bijstaat. Hoe onder moeilijke omstandigheden onze zorg overeind is gebleven. Dat maakt ons trots.”

Tante vernieuwt zichzelf laat zien hoe complex ons vak is geworden

Ingeborg: “Onze zorg wordt inderdaad in hoog tempo complexer. Dat maakt het nodig onze organisatie aan te passen. Het beste uit onszelf te halen om voorbereid te zijn op wat op ons afkomt. Daarom is er Tante vernieuwt zichzelf. Daar hebben we tot begin 2023 voor uitgetrokken.

Clënten komen steeds later bij ons binnen. Met veel complexere problemen. Je komt hier

pas als het echt niet anders kan. Vijf, zes jaar geleden was twintig procent een spoed- of crisisonname. Nu is dat tachtig procent. Dat vraagt enorm veel van ons als organisatie. Alleen al de opname is veel bewerklijker. Om dit aan te kunnen, moeten we ons werk slimmer organiseren. Daarvoor is specifieke kennis nodig. Daarom hebben we bijvoorbeeld sinds dit jaar twee profielen voor verzorgenden. Profiel 2 is voor medewerkers die een coachende en coördinerende rol hebben.

Op de locaties werken we nog meer samen met de zorg, facilitair en behandeling. Dat doen we al wel, maar van dat samenspel maken we vaste afspraken. Bijvoorbeeld dat facilitair de maaltijd verzorgt als koken op de afdeling lastig is.

Ook de aansturing van de organisatie is anders. Er zijn nu negen managers, van facilitair tot zorg en ondersteunende diensten. En een raad van bestuur van drie, dus niet langer Conny alleen. Dat kon niet meer. Op zoveel plekken wordt een bestuurder aan tafel verwacht, zoals bijvoorbeeld bij de nieuwbouw van Bravis.”

'Zorgvernieuwer 2021' bewijst dat tante nog altijd koploper is als het gaat om innovatie

Jan-Kees: “We behoren zeker tot de koplopers, met de heupairbag staken we onze nek uit. En het werkte! We hebben vijftig procent minder heupfracturen. Dat bespaart bewoners veel leed en scheelt ons kostbare tijd. Want een heupfractuur kost als je alles bij elkaar optelt wel 200 uur zorg extra. Maar dat niet alleen. Collega's voelen zich schuldig als iemand valt en een heup breekt.

We weten dat er in de toekomst minder zorg-medewerkers beschikbaar zijn terwijl meer cliënten onze zorg nodig hebben. Als we het bij tanteLouise werkbaar willen houden moeten we de werklust verminderen. Techniek kan daarbij helpen. Na alle nieuwe techniek die we al gebruiken kijken we nu naar het exoskelet, een systeem dat helpt bij tillen. Techniek die nu bijvoorbeeld in magazijnen wordt gebruikt.”

“Hoe iedereen elkaar heeft bijgestaan maakt ons trots”

De vergrijzing: kans of bedreiging?

Conny: "Hoe eerder we met mensen in aanraking komen hoe beter de kwaliteit van de zorg is die we kunnen leveren. Je ziet nu dat mensen vaak (te) laat bij ons in beeld komen. Ze blijven lang thuis wonen, zijn soms onvoldoende in beeld of weten de weg naar de juiste zorg nog niet te vinden. Daarom heeft tanteLouise geriatrisch consulenten die bij mensen thuis komen en werken we veel samen met de eerste lijn. En zijn we bezig met een nieuw alternatief tussen thuis en het verpleeghuis. We zetten daarvoor nu de eerste stappen. Dat doen we samen met zorgverzekeraar CZ. In het nieuwe Ondernemingsplan maken we meer duidelijk over dit nieuwe initiatief en over onze strategie voor de komende tijd. Dat plan is er begin 2022. Denk aan een plek waar mensen samen kunnen komen in de buurt van een van onze verpleeghuizen. Niet zoals vroeger in aanleunwoningen, want dan zag je eigenlijk nog niemand. Waar we naar toe willen is een plek met gestructureerde dagopvang en zorg als dat nodig is. Zo maken we de komende jaren van de bedreiging een kans, denken we."

*

Conny Helder
Werkt bij tante sinds: 2017

Begon haar carrière als: manager in de ziekenhuiszorg
Viert kerst: "Ik hou van de gezelligheid met kerst. Ook al zijn we, mijn man en ik, gewend met kerst gewoon door te werken. Toch is het bijzonder die tijd, voor ons is het een familiefeest."

Ingeborg Roks
Werkt bij tante sinds: 2007

Begon haar carrière als: financial bij Thuiszorg West-Brabant
Viert kerst: "Kerst heeft dit jaar voor mij een hele mooie dubbele betekenis. Want we hebben er in november een kindje bijgekregen. Kerst vieren we gewoon thuis, met familie."

Jan-Kees van Wijnen
Werkt bij tante sinds: 2013

Begon zijn carrière als: fysiotherapeut bij het Ministerie van Defensie
Viert kerst: "Ik ben christen, dus kerst betekent wat voor mij. Ik ga naar de kerk zoals ik elke zondag doe. Verder is het tijd om met de familie bij elkaar te zijn. Een moment van rust en bezinning."

Tekst: Ben van den Aarssen

De feestdagen van...

...Leanne Otto

"Eind van het jaar zit ik liefst in een ver land, lekker in de zon. Even een kleine break in de winter. Kerst vier ik graag met naasten gezellig bij elkaar, heel traditioneel eigenlijk. Oudjaarsavond brengen we altijd door met vrienden, hapje en drankje erbij.

Om het samen gezellig te hebben en aandacht te hebben voor elkaar, is er meer dan kerst en oudejaarsavond alleen. Na 12 jaar in een hospice te hebben gewerkt heb ik meegekregen dat alle dagen tellen en dat je van elke dag een feestje moet proberen te maken. Voor 2022 hoop ik dat we met z'n allen, hoe hoog de werkdruk soms kan zijn, vooral humor erin blijven

...Layla Keijsers

"Bij ons is het traditie om op kerstavond de cadeautjes voor de kinderen open te maken. Eerste kerstdag vieren we met ons gezinnetje. We hebben twee meiden van zes en acht. Dan spelen we spelletjes die de kinderen leuk vinden, zoals Dobble of de Betoverde Toren. Tweede kerstdag gaan we naar mijn ouders. Lekker eten met mijn zus, zwager, neefje en nichtje. Een kerst die ik me altijd zal herinneren was die van 2013, met vooraf een bezoek aan een mooie kerstmarkt in Duitsland. Onze oudste was net geboren en ik kwam er achter dat een kinderwagen op zo'n markt niet echt

handig is. Met kerst zelf zijn we thuis gebleven. Puur genieten was het van die kleine meid. Vorig jaar heb ik gewerkt met kerst. Je probeert de bewoners met een bijzondere kerstmaaltijd net even iets extra's te geven. Het zijn toch dagen dat ze een deel van hun familie en het leven van vroeger missen. Voor het komende jaar wens ik onze bewoners heel veel leuke activiteiten toe. Ze mogen gerust meer om handen hebben en dingen om naar uit te kijken."

Layla is leef- en woonondersteuner in De Vossemeren.

Herinneringen aan vroeger

Knallen, konijnen en krentenbrood

Ervaringsdeskundige mag je mevrouw Joke Nefs-Bakx zeker noemen. De bewoonster van Bosgaard maakt zich voor de 95e keer op voor kerst en jaarwisseling. Grote wensen en goede voornemens heeft ze niet. Die zijn op. Maar ze heeft wel een boodschap: "Zorg goed voor elkaar."

Op de drempel van het nieuwe jaar pakte de vader van Joke Nefs-Bakx zijn jachtgeweer. Traag tikten de minuten weg. Maar dan, klokslag twaalf uur veerde hij op, hij opende de achterdeur en hij schoot. Een gat in de nacht...

"Oliebollen en die ene knal, dat was het dan. Dat was oud en nieuw. Ook toen ik al getrouwd was, is het nooit uitbundig gevierd. Mijn man, Adrian, hield van oliebollen maar niet van vuurwerk. Daar was hij zelfs fel op tegen. Op oudejaarsavond deed hij dan ook al vroeg de deur op slot, de gordijnen dicht en dan ging hij naar bed", lacht 'ons Jo', zoals ze thuis werd genoemd. Bedachtzaam roert ze een suikertje en wat cacao door haar cappuccino. Ze kijkt op en zegt: "Wat een luxe, hè?"

Water uit de pomp

Adrian. Haar vader had het altijd al gezegd: "Die Adrian, da's een brave. Hij komt niet voor niets uit de Paternosterbuurt." Maar hij zei ook: "Wel jammer dat hij geen ambachtsman is. Hij had beter een vak geleerd." Adrian werkte bij het transportbedrijf van Van Egeraat. Als paardenknecht. "Alles gebeurde toen nog met paard en wagen. Alleen de burgemeester en de huisarts hadden een auto. Je keek je ogen uit als die toeterend

voorbij reden." Joke en Adrian trouwden in 1950. Alleen voor de wet. "Overdag waren we bij elkaar, 's avonds gingen we terug naar onze ouders. Na de grote crisis en daarna de oorlog was er een ongekende woningnood. Er was geen huis te krijgen. Uiteindelijk mochten we - als we ook trouwden voor de kerk - in een piepkleine aanbouw aan het klooster van de nonnekes in Halsteren. Het huisje stelde niet veel voor, water haalden we uit de pomp, maar we vonden het prachtig."

Zorg

Joke Nefs werkte toen al in de kraamzorg. Op voorspraak van de wijkzuster. "Dat zorgen zat altijd al in me. In Bosgaard probeer ik de zusters een beetje te helpen. Als kind zorgde ik voor mijn gehandicapte zusje, al voelde dat toen nog als een straf. Maar het moest; met nog twaalf kinderen kwam mijn moeder handen tekort."

Ook Adrian kwam uit een kinderrijk gezin. Toen de jaren gingen tellen, raakte de een na de ander 'aan de sukkel'. 'Daar zorgt ons Jo wel voor', werd er dan gezegd. Tegensputteren had geen zin: 'Had je maar niet zo gezond moeten blijven'. "Al die kerels rookten, anders was je geen vent, maar ik moest daar niks van hebben." Adrian had steeds meer zorg nodig. "Elke keer als we

"In Bosgaard probeer ik de zusters een beetje te helpen"

Foto: Maartje Brockbernd

Mevrouw Nefs met zorgrobot Sara in de huiskamer van haar woning in Bosgaard.

verhuisden - wel altijd in Halsteren - schoven we steeds meer op in de richting van het Elisabeth. Adrian wilde daar wel heen, maar op één voorwaarde: ik moest mee, ook al mankeerde ik niks. Uiteindelijk mocht het. We waren tenslotte al in de negentig..."

Twee jaar geleden volgde de verhuizing naar Bosgaard. "Daar zagen we best tegenop, maar uiteindelijk vond Adrian het hier fantastisch. De zorg, het eten; het is hier allemaal even goed. En Adrian wandelde graag. De omgeving is geweldig. We hebben hier wat afgestapt."

Verdrietig

Tot die ene dag, de dag dat Adrian en Joke plotseling landelijk nieuws werden. Adrian overleed aan de gevolgen van corona, op dezelfde dag als zijn broer Piet, die ook in Bosgaard woonde. "Het was de dag voor ons 70-jarig huwelijksfeest. De brief van de koning en de koningin lag al klaar, de burgemeester had al bloemen laten bezorgen. Het was zo

verdrietig, ik kon niet eens bij de uitvaart zijn. Ook ik had corona; ik mocht de deur niet uit."

Het liefst was ze met Adrian meegegaan, zegt ze. En nog steeds. "Maar ja, blijkbaar willen ze me nog niet hebben, daarboven. Natuurlijk, op zo'n moment voel je je ziek, oud en ellendig, maar zolang je leeft moet je ook niet zeuren. In elk geval niet te lang. Daar help je niemand mee."

Na 95 keer kerst en Oud en Nieuw heeft Joke Nefs-Bakx geen grote wensen of goede voornemens meer. Ze zijn op. Wel heeft ze een boodschap voor iedereen bij tanteLouise: "Zorg goed voor jezelf maar vooral ook goed voor elkaar. Want of je nu arm bent of rijk: uiteindelijk is er niets belangrijkers dan de mensen om je heen." ❄️

Koken met tante Louise

Gestoofd varkensvlees met spinazie en aardappelpuree

Inspiratie nodig voor een kerstgerecht? Probeer dan dit heerlijke recept dat ook in Bosgaard op het menu staat. Eet smakelijk!

Dag vooraf: Snij het vlees in blokken van circa 4 centimeter en meng het vlees met het bier.

Op de dag zelf: Laat het vlees uitlekken en bewaar het vocht. Bak het vlees aan in de olie gemengd met de reuzel of roomboter, tot deze rondom goudbruin is. Voeg de wortel, knoflook, tijm en laurier toe en bak even door. Voeg het marinadevocht weer toe en voeg water toe, zodat het vlees net onder water staat. Kook het geheel op zacht vuur, gedurende minimaal 2 uur, tot het vlees botergaar is. Voeg de mosterd toe. Meng het aardappelzetmeel met water zodat je een papje krijgt en voeg toe aan het kokende mengsel. Kook even door zodat het geheel goed bindt. Breng op smaak met zout en peper.

Voor de puree:

Kook de geschilde aardappels gaar. Verwarm de melk en de boter tot deze laatste gesmolten is. Giet de aardappels af, laat even droogstomen en voeg het melkmengsel toe. Stamp het geheel fijn en breng op smaak met zout, peper en nootmuskaat.

Voor de spinazie:

Roerbak de spinazie in de roomboter op laag vuur tot deze slinkt, voeg op het laatst de crème fraîche toe en breng op smaak met zout en peper.

Voor 4 personen:

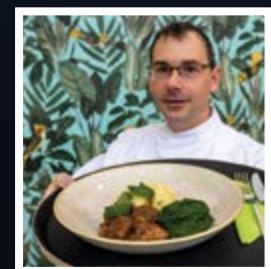
- 1200 gram varkenswangen (bestel vooraf bij de slager)
- 40 gram reuzel of roomboter
- 200 gram uien, in ringen gesneden
- 2 teentjes knoflook, fijngehakt
- 1 bospeen, schoongemaakt en in blokjes gesneden
- 25 ml zonnebloemolie, of andere neutrale olie
- Snufje gedroogde tijm
- 1 eetlepel grove mosterd
- 1 fles blond bier naar eigen voorkeur
- 1 laurierblaadje
- Zout en peper naar smaak
- 20 gram aardappelzetmeel

Spinazie:

- 50 gram roomboter
- 600 gram verse spinazie
- 3 eetlepels crème fraîche
- Peper en zout naar smaak

Aardappelpuree:

- 800 gram aardappels, geschild
- 150 ml volle melk
- 100 gram roomboter
- Zout, peper en nootmuskaat naar smaak

John-Willem: "Dit gerecht is een van de nieuw ontwikkelde gerechten op onze locatie Bosgaard, specifiek voor onze speciale doelgroep geschreven. We houden rekening met smaakveranderingen die ontstaan bij het ouder worden. Varkenswangen zijn een ondergewaardeerd stukje supermals vlees, vol van smaak."

"Eten moet vooral lekker zijn"

"Zolang mensen kunnen kauwen, moeten ze blijven kauwen", vertelt John-Willem van Dijk, chef-kok op Bosgaard en Stuijvenburgh. Op Bosgaard zijn ze volop bezig met de visie op eten. Mensen zo lang het kan zo normaal mogelijk laten eten is daar onderdeel van, legt John-Willem uit. "Kauwen is beweging. En het gerecht smaakt beter." Als ze een aanvraag krijgen voor een aangepaste maaltijd, dan overlegt de keuken eerst met logopedie. "Op hun advies passen we de maaltijd aan. De structuur moet passen bij de individuele bewoner. Wortels en doperwtjes pureren we zodat het zacht en smeugig wordt, maar we laten er bijvoorbeeld nog wel stukjes in. Puree spuiten we op in de vorm van de groente." Als het aan John-Willem ligt, loopt tante Louise straks ook qua voeding en eetbeleving voorop. Met logopedie en diëtiëk overleggen de koks van Bosgaard regelmatig over hoe ze hun visie verder kunnen uitwerken. Wat daarbij het allerbelangrijkste uitgangspunt is? Dat het eten lekker smaakt. "Daarbij letten we

John-Willem met collega Ad Oostvogels aan het werk in de keuken van Stuijvenburgh.

op de wensen van bewoners. Een mooi voorbeeld: ze misten op een gegeven moment de soepballetjes. Die zitten nu weer in onze soepen, maar dan wel verse, zoutloos en met een eigen kruidenmelange. Dat wordt enorm gewaardeerd." Want het uiteindelijke doel is dat mensen lekker eten en genieten. "Je kunt van alles verzinnen, maar als het niet lekker is dan wordt het niet gegeten."

Tante's kookboek

Toen tante Louise nog tante Louise-Vivensis heette, maakten we een kookboek vol heerlijke recepten voor en door zorgverleners. Hete bliksem, tutti frutti, Haagse bluf, appeltaart, duiveltjesvlees en Jan-in-de-zak; het komt allemaal voorbij. Vind je het leuk om een exemplaar te hebben? Bijvoorbeeld voor op je woongroep? Je kunt er (gratis) een ophalen bij het Servicebureau. Stuur wel eerst een mailtje naar PR@tantelouise.nl, dan leggen wij een boek voor je klaar! Op = op.

Van 't Ketrientje naar Het Nieuwe ABG: een reis van vijftig jaar

Willy Nuiten maakte alle golfbewegingen in de zorg van nabij mee

Foto 1

Foto 2

Ze ziet nog de kruisbeelden aan de muren en de zusters dweilend in de gangen, op hun knieën. Willy Nuiten is van 't Ketrientje, zoals ze zelf zegt. Het grootste gedeelte van haar werkzame leven bracht Willy door in het zorgcentrum aan de Vismarkt. Na vijftig dienstjaren in de zorg ging ze vorige maand met pensioen, als gastvrouw in Het Nieuwe ABG. "Ik hou van mensen om me heen."

Tekst: Ben van den Aarssen

afronden van haar vooropleiding nam Willy contact op met de zuster. Binnen de kortste keren kon ze aan de slag. "Als een soort manusje van alles. Eten klaarzetten, bedden verschonen, poetsen." Willy voelde zich helemaal op haar plek in de Maria-afdeling, op de hoek van de Geweldigstraat. Al vroeg wist ze wat ze wilde. En vooral ook, wat ze niet wilde. "Ik wist dat de zorg aan het bed niks voor mij was."

Huishouding

Natuurlijk heeft Willy van alles meegemaakt in die vijftig jaar. De oude foto's getuigen ervan. Mooie groepsportretten uit een voorbije tijd. Veel veranderde er ook. Functies hielden op te bestaan of kwamen juist weer terug, verbouwingen, reorganisaties, fusies, alle golfbewegingen in de ouderenzorg maakte ze van nabij mee. Na vijf jaar stroomde Willy in 't Ketrientje door naar de Jacob-afdeling, meer aan de voorkant van het gebouw. Ook de inhoud van het werk veranderde. "Ik ging de huishouding doen, op de kamers van de bewoners." Het was een andere tijd. "Mensen

kozen op een bepaalde leeftijd om in een zorgcentrum te wonen, dat kon toen nog gewoon." Dankbaar werk noemt ze het, dat poetsen in de kamers. "De mensen waren blij dat je binnen kwam en tijd maakte voor een praatje. De zusters hadden daar te weinig tijd voor, ook toen al." Willy groeide door op de afdeling huishouding en werd assistent. "Je moest vooral zorgen dat het werk goed verliep."

Veranderingen

Weer kwam er een nieuwe functie op haar pad. Willy werd voedingsassistente en moest daarvoor opnieuw studeren. Niet dat ze ambitieus is en per se hogerop wilde. "Mijn functie werd opgeheven en ik wilde graag aan de slag blijven. De banen voor vrouwen van mijn leeftijd lagen niet voor het opscheppen." Door alle veranderingen bleef het werk ook leuk, dat wel. Als voedingsassistente draaide Willy mee in de ontbijtdiensten en verzorgde ze de broodmaaltijden in de middag. Op een gegeven moment kwam er ook de persoonlijke zorg bij. "Dat vond ik dus niet leuk, het wassen van bewoners en dat soort

Willy Nuiten ging vorige maand na 50 jaar werken met pensioen.

"Ik hou van mensen om me heen"

dingen." Gelukkig had Willy geweldige collega's. "Ze wisten hoe ik er in stond en hielpen me zoveel als het kon."

Gastvrij

Zeven jaar geleden kon Willy als gastvrouw aan de slag in Het Nieuwe ABG. "Een kans die ik met beide handen aangreep." Dat was nadat Vivensis (waar Huize St. Catharina inmiddels onder viel) en tanteLouise (eigenaar van onder meer het ABG) fuseerden. "De fusie speelde wel hoor, er zat een beetje strijd. Maar we hadden geen keus. En uiteindelijk gaat dat ook weer over."

Het gastvrouwschap paste Willy. "Ik ben van nature aardig en gastvrij." Er is ook volop afwisseling in het restaurant. "We serveren hapjes en drankjes, verzorgen feestjes voor bewoners en springen bij in de keuken of het winkeltje als het nodig is." Willy geniet van de persoonlijke contacten. "Ik ben een echte Bergse, geboren op 't Fort. Ik herken de verhalen van de bewoners en hun familieleden als ze op bezoek komen." Het zijn contacten die ze niet graag zou missen, ook al omdat ze alleenstaand is. "Ik heb alleen een hond, een Jack Russel." Op de zondag voor haar pensioen inging, had ze een geweldige laatste werkdag dankzij haar collega's. En op 18 november volgde nog een gezellig avondje. Na carnaval keert Willy terug in Het Nieuwe ABG, als vrijwilliger in het restaurant. "Ik hou van mensen om me heen." ❄️

Foto 1: Willy als 23-jarige met collega's van Huize St. Catharina.

Foto 2: Willy met collega's tijdens de Dag van de Verzorging in de binnentuin van 't Ketrientje in 1990.

Tekst: Ben van den Aarssen

De feestdagen van...

...Stein Lepelaar

"Ik ben zelf geen kerstfanaat. We gingen altijd op wintersport. Dit keer gaan we pas in januari. Met kerst doen we nu wel cadeautjes onder de boom, met de familie. Gezellig samen eten ook."

Met oudejaarsavond doen we altijd héél veel spelletjes. Onze burens zijn daar ook nogal fanatiek in. Het liefst knutselen we zelf iets in elkaar. Met pingpongballetjes een bekertje water op iemands hoofd omgooien bijvoorbeeld. Twee jaar geleden had mijn vader thuis zelfs een hele escape room gemaakt en moest je met allerlei spelletjes de code ontcijferen om te ontsnappen. Stilzitten is er bij ons niet bij. Zeker in de aanloop naar de feestdagen probeer ik in mijn werk contact te leggen met de bewoners, zodat ze zich in een voor hen vaak minder leuke periode een beetje prettig voelen. Je merkt dat ze wat gevoeliger zijn en verhalen over vroeger met je willen delen. Ik wens iedereen bij tanteLouise vooral véél gezondheid. Corona heeft voor veel ellende gezorgd. Ik hoop dat we dat volgend jaar samen kunnen afsluiten en als vanouds verder gaan."

Stein is beweegagoog in Residentie Moermont.

Soms ga ik met de politie op pad. Met de jaarwisseling ben ik een van de meest nuchtere personen in de gemeente. Het werk in de raad van toezicht is superleuk om te doen. Door steeds kritische vragen te blijven stellen help je de organisatie naar een nog hoger plan. Ik wens alle medewerkers en bewoners natuurlijk een heel gelukkig en gezond nieuwjaar. Voor tanteLouise wordt het een jaar vol uitdagingen. Met steeds meer vergrijzing wordt het alsmaar moeilijker om

voldoende personeel te vinden en toch de best mogelijke zorg te verlenen. Technologische oplossingen helpen en ondersteunen daarbij. We moeten samen slim blijven organiseren. Wat we vooral ook niet moeten vergeten is warmte en aandacht geven aan elkaar en onze bewoners. Dat blijft de essentie van zorg."

Miranda is burgemeester van Etten-Leur en sinds mei dit jaar voorzitter van de raad van toezicht van tanteLouise.

...Sandra Lopez-Blokland de Vogel en Paula Zijl

Sandra is uitgesproken over kerst: ze heeft er niks mee. "Ik vind het allemaal zo overdreven. Wij eten het hele jaar lekker. Waarom zou het die ene dag nóg beter moeten zijn?" Voor Paula rijt de eindejaarsperiode elk jaar weer oude wonden open. "Mijn moeder is met kerst naar het ziekenhuis gebracht en daar op oudejaarsavond overleden. Ik heb het daar soms nog moeilijk mee."

Bij zowel Sandra en Paula zijn de kinderen het huis uit. "Natuurlijk is het leuk als ze met de feestdagen op visite komen", zegt Paula. "Alleen zitten met die dagen wil je niet." Bij Sandra gaat oudejaarsavond rustig voorbij. "Wat hapjes op tafel. Lekker languit voor de televisie. Maar die oudejaarsconferenties vind ik niks. Geef mij maar een leuk concert."

Sandra en Paula zijn een gezellig duo. De grappen en grollen zijn nooit ver weg. Dat plezier stralen ze tijdens hun schoonmaakwerk ook uit naar de bewoners. Met de feestdagen hoeven ze niet extra hun best te doen. "Wij proberen de bewoners altijd aandacht en warmte te geven." Precies dat wensen ze de

bewoners ook voor het komende jaar toe: aandacht en warmte. En tanteLouise moet van hen gewoon verder gaan met alles waar ze goed in zijn. "Met al die technische vernieuwingen zijn ze op de goede weg."

Sandra en Paula zijn medewerkers facilitair bij Het Nieuwe ABG, Moermont en het Servicebureau.

....Miranda de Vries

"Ik vind het fijn om met kerst een tandje terug te schakelen en het even wat rustiger aan te doen. Kerstavond brengen we altijd door met onze beste vrienden, al sinds onze studietijd."

Kerst zelf is voor mij omringd zijn met familie en alle warmte die daar bij hoort. Zelf een kerstmenu bedenken en koken is niet echt mijn ding. Van een goeie cateraar word ik ook gelukkig. Oud en nieuw is voor mij als burgemeester vooral hard werken en alert zijn. Je bent verantwoordelijk voor de veiligheid.

Specialist Ouderengeneeskunde Kim Wouters

“Ouderenzorg? Ik was binnen één uur verkocht”

Wist je dat er veertien specialisten ouderengeneeskunde bij tanteLouise werken? Kim Wouters is er één van. Nadat ze van 2009 tot 2021 bij tanteLouise werkte, keerde Kim op 1 maart 2020 bij ons terug. Ze kreeg nét de kans om zich goed in te werken voordat de coronacrisis begon. Hoog tijd om haar beter te leren kennen.

“Ik heb het beste vak ter wereld”, zegt Kim enthousiast. “Tot op de dag vandaag heb ik nog geen seconde spijt gehad dat ik specialist ouderengeneeskunde ben geworden.” Dat is maar goed ook, want het was een moedig besluit van haar om in Nijmegen de opleiding te volgen tot wat toen nog ‘verpleeghuisarts’ heette. Die functie bestaat namelijk niet in haar thuisland, België. “Daar is alleen mijn diploma tot basisarts van betekenis. In Nederland mag ik als specialist ouderengeneeskunde de regie over het behandelplan van de cliënten voeren. Maar in België zijn het de eigen huisartsen van

de cliënten die daarvoor het verpleeghuis bezoeken.”

Verkocht

Kim’s liefde voor de ouderenzorg was nog niet zo sterk toen ze aan haar studie Geneeskunde begon. “Ik ontdekte het pas in het vijfde leerjaar (tegenwoordig tweede jaar van de masteropleiding, red.). Ik had niet eens zo’n hele leuke professor, maar wat hij vertelde vond ik zó interessant”, weet ze nog. “Hij vertelde dat symptomen bij kwetsbare ouderen vaak a-typisch zijn en dat ze sterk met elkaar in verband kunnen staan. Eén klacht kan er voor zorgen dat de gezondheid als een kaartenhuis instort. En ik dacht alleen maar: ‘Ja inderdaad! Ik wil niet alleen maar die blaasontsteking behandelen.’ Ik wil kijken naar de mens als geheel. Naar het volledige plaatje en zo de kwaliteit van leven op alle fronten verbeteren. Ik was binnen één uur verkocht,” zegt Kim met een grote glimlach op haar gezicht.

Kwetsbare mensen

Ze wilde eigenlijk klinisch geriater worden en ging werken in het Amphia ziekenhuis op de afdeling Geriatrie. Al snel ontdekte ze dat dat tóch minder goed bij haar past. “Ik heb daar ontzettend veel geleerd over ouderenzorg, maar de hiërarchie in het ziekenhuis vond ik niet prettig. Ook de korte behandelrelatie met de patiënt gaf mij niet genoeg voldoening.”

- **Naam:** Kim Wouters
- **Leeftijd:** 43
- **Woont in:** Antwerpen, samen met haar man Pasha en dochter Elif (8) en zoon Emre (14).
- **Werkt op locaties:** Jacqueline en Het Nieuwe ABG
- **Waarom werken bij tante?** TanteLouise wil vooruit en er liggen veel kansen. En binnen ons team is er ruimte om écht datgene te doen wat je leuk vindt. Daar houden we rekening mee in de verdeling van het werk.
- **Viert kerst:** In kleine familiekring met heel veel cadeautjes onder de kerstboom.

Kim Wouters in gesprek met meneer van Hooijdonk, die herstellende is van fracturen aan beide armen. Enige tijd na het maken van deze foto mocht meneer alweer naar huis.

ook om zelfredzaamheid, de psychosociale kant en het functioneren in de maatschappij.” “Mijn werk is iedere dag anders. Doordat ik cliënten heb voor langdurige en kortdurende zorg, maar ook omdat ik het ene moment zelf de hoofbehandelaar ben en het andere moment juist de verpleegkundig specialist daarin ondersteun”, licht Kim toe. “Bovendien is het voor iedere cliënt weer anders wat kwaliteit van leven voor hem of haar betekent. Zo is er een bewoner die een heel mooi, hecht familienetwerk om zich heen heeft. Zij maakt nog regelmatig leuke uitstapjes, bezoekt het museum en gaat soms zelfs een nachtje logeren. Als de gezondheid van die mevrouw achteruitgaat, dan wil ik er voor zorgen dat ze diezelfde kwaliteit van leven weer terug krijgt. Dat ze gewoon weer naar het museum kan, zoals ze nu ook doet. Op het moment dat ik als arts, samen met het hele team een bijdrage kan leveren om onze bewoners die kwaliteit van leven weer terug te geven. Dan is dat toch fantastisch?!” *

Met die inzichten kwam ze op het spoor van de specialisatie tot specialist ouderengeneeskunde. Ze rondde de opleiding in twee jaar af en werkte in verschillende ouderenzorgorganisaties in Brabant en Zeeland. “Wat ik zo mooi vind aan het vak is dat het generalistisch is. Je kijkt naar kwetsbare mensen in de meest ruime zin van het woord. Het gaat niet alleen om de gezondheid, maar

Vroemmm...

Foto: Peter Braakmann / Pix4Profs

De grote tafel in het appartement van Sonja van Hees, kleurrijke bewoner van Bosgaard, heeft nog het meest weg van een altaar. De foto's zijn haar heilig, net als het schaalmodel van de racewagen van Max Verstappen, haar grote favoriet. "Ik ben een bloedfanatieke supporter. Het was dan ook mijn grote wens om zelf nog eens in een racewagen te mogen rijden. Het is geweldig dat tanteLouise dit soort wensen laat uitkomen. Ik ben daar echt heel dankbaar voor. Zó gaaf", geniet mevrouw Van Hees nog altijd na. In augustus 2021 mocht ze in deze blauwe racewagen van Donkervoort een ritje maken met chauffeur Mariska.

"Als ik eraan terugdenk krijg ik nog steeds de rillingen. Het ging hárd! Die vrouw aan het stuur kon rijden, echt niet normaal. En dan die ronkende motor, wow! Je moest die gezichten eens zien van al die mensen op de terrassen, als wij in die Donkervoort voorbij kwamen." Het is overduidelijk: Sonja van Hees houdt wel van wat leven in de brouwerij. "Ik sta nooit lang stil

bij wat er is gebeurd of wat er zou kunnen gebeuren. Ik leef bij de dag; je moet er zelf iets van maken. Ik ben tevreden. Het leven is hier goed. Maar als ik dan toch nog een wens mag doen voor het nieuwe jaar, dan zeg ik: doe nog maar een keer hetzelfde. Een rondje racen. Hoewel, die mevrouw vertelde me dat ze ook iets deed met zweefvliegen..." ❄️

“TanteLouise geeft je kansen”

Zij is ‘net’ begonnen, hij blikt terug op ruim 45 jaar in de zorg. Een jonkie en een oudgediende van tanteLouise. Beiden locatiemanager. Paula sinds oktober op Mariahove in Ossendrecht. Daar volgde ze Rob op die eerder dit jaar naar Bosgaard in Halsteren ging.

Tekst: Jan van de Kastele

Paula Vorstenbosch (30) en Rob Tits (64) zijn, ondanks het verschil in leeftijd, opvallend eensgezind. Allebei stralen ze enthousiasme uit voor hun baan. Terwijl Rob toch langzaam aan het idee went dat zijn pensioen eraan komt. “Ik wil niet uitbollen, zo zit ik niet in elkaar.”

Gewoon doen. Zo zijn ze alletwee. Als een cliënt aangeeft naar het toilet te willen en jij bent in de buurt, dan help je zelf even. Het overkwam Paula toen ze iemand rondleidde. “Diegene stond versteld. Maar tegen de tijd dat ik een collega had geroepen had ik het al lang zelf gedaan.” Rob moet er om lachen: “Ik zou precies hetzelfde doen.” Zo weet hij maar al te goed dat medewerkers het waarderen dat hij weet wat er leeft. Paula komt bij dit interview net terug van de covid-afdeling waar ze in beschermende kleding even op bezoek ging. “Ik wil weten wat er speelt.”

Advies van Paula aan collega's:
“Positief blijven, hoe vervelend corona ook is. Natuurlijk moppert iedereen wel eens. Dat is logisch. Maar verder: de schouders eronder en af en toe een geintje maken.”

Geen dag spijt

Als ze zich voorstelt als locatiemanager krijgt ze regelmatig de opmerking: “We hadden iemand van in de vijftig verwacht.” Het deert haar niet. Ze heeft inmiddels zo'n zes jaar bij

tanteLouise erop zitten, steeds als leidinggevende. “Ik solliciteerde omdat ik hoorde dat tanteLouise een warme organisatie is. Mensen zijn het belangrijkste.” Geen dag heeft ze spijt gehad. Dat beeld van toen klopte als een bus.

Advies van Rob aan collega's:
“Laat de waan van de dag niet regeren.”

“TanteLouise voelde meteen als thuis.” Rob stapte begin 1980 bij het ABG in Bergen op Zoom binnen. Om nooit meer weg te gaan. Stichting ABG, Savelanden, tanteLouise, hij

maakte heel wat fusies mee. “Dat ABG is nog altijd een begrip, maar het was toen een gebouw waar je niet wilde zijn.” Zorg was er op zalen. Privacy? Zelf beslissen over je dag? Vergeet het maar. “Je zat meteen in het gareel, dat was normaal in die tijd. Maar het was er wel gezellig hoor.” Nu is er een volstrekt andere manier van werken. Met steeds meer aandacht voor wat de cliënt wil en kan. Paula weet daar alles van. Zij bereidt zich voor op het nieuwe complex dat aan de Raadhuisstraat in Hoogerheide verrijst. Door bezwaren is er vertraging. De hoop is nu in zomer 2023 te verhuizen. Daar wonen straks 138 cliënten in groepen van acht. “Leven in vrijheid met behulp van domotica.” Gewoon de straat op met polsband en gps-zender. Want dat kan. “Als je dementie hebt loop je heus niet zomaar onder een auto. We willen af van gesloten deuren.”

Advies van Paula aan Rob:
“Ga lekker genieten.”

Advies van Rob aan Paula:
“We doen het samen. Als manager faciliteer je. Geniet van de route, er is zo veel moois te ontdekken.”

Kansen

Behalve hun visie op zorg hebben Paula en Rob meer overeenkomsten. Breda bijvoorbeeld. Paula woont er nog, Rob komt er vandaan maar is inmiddels al jaren gesetteld in Halsteren. Wat ze alletwee ook zeggen: tanteLouise geeft je kansen. “Ze zien wat je

kunt en doen daar wat mee”, zegt Paula. “Je wordt gestimuleerd jezelf te ontwikkelen.” Iets wat altijd al zo is geweest, weet Rob. “Ook ik kreeg alle ruimte, soms is het me aangeboden, soms vroeg ik het zelf. Ik wist al heel snel dat ik meer wilde dan aan het bed staan. Ik heb me altijd heel content gevoeld.” *

Paula begon bij tante met hbo-verpleegkunde op zak als teamleider op Vissershaven. Daarna was ze locatiemanager op De Nieuwe Haven in Dinteloord, Stuijvenburgh in Bergen op Zoom, Heideduin in Hoogerheide en nu Mariahove. Daar werkt ze toe naar de nieuwbouw in Hoogerheide. “Daar zal ik wel langer blijven.” Intussen volgt ze een vervolgopleiding management en innovatie. “Dat kost energie maar geeft ook energie.”

Rob werkt al vanaf 1975 in de zorg. Hij kreeg de kans de opleiding hbo-verpleegkunde te volgen en bouwde veel ervaring op in tal van leidinggevende functies. In januari stopt hij als locatiemanager van Bosgaard. Want eind 2022 gaat hij, een beetje vervroegd, met pensioen. “We willen gaan reizen, tijd hebben voor de kleinkinderen.” Zijn laatste jaar bij tante gaat hij collega's trainingen geven, onder meer over het elektronisch cliëntendossier.

Highlights van 2021

Tijd om stil te staan bij een paar bijzondere momenten uit het afgelopen jaar. En zo waren er nog veel meer... Wat was jouw favoriete moment van 2021?

In de prijzen

Niet één, maar twee en misschien zelfs drie keer viel tanteLouise dit jaar in de prijzen.

In juni wonnen we de titel Zorgvernieuwer 2021 dankzij onze inzet van de Wolk heupairbag. Sinds we die gebruiken is het aantal heupfracturen gehalveerd. Een paar maanden later werden we genomineerd voor de UKON-aanmoedigingsprijs met ons idee voor een onderzoek naar de relatie tussen onbegrepen gedrag en

het verzadigingsniveau van slim incontinentiemateriaal, maar vielen we helaas net niet in de prijzen. In oktober mochten we het podium weer op om de publieksprijs van de Nationale HR Zorgaward in ontvangst te nemen. We wonnen deze prijs met de slimme bril, waarmee collega's op afstand met elkaar kunnen meekijken. En misschien winnen we met jouw hulp op de valreep nog een derde prijs... Met Anders Werken in Zorg zijn we genomineerd voor de Impactmakerprijs 2021.

In het nieuwe jaar horen we of we gewonnen hebben.

Stem jij ook? Scan de QR-code of kijk op www.actieleernetwerk.nl. Daar staat ook een filmpje over Anders Werken.

Oh, kom er eens kijken...

Zaterdag 20 november ontving tante misschien wel het leukste bezoek van het jaar: Sinterklaas en zijn Pieten! In Sints Shopping Center bij Winkelcentrum de Zeeland konden de (klein)kinderen van onze medewerkers en vrijwilligers genieten van een voorstelling vol muziek en verrassingen.

Momentjes van geluk

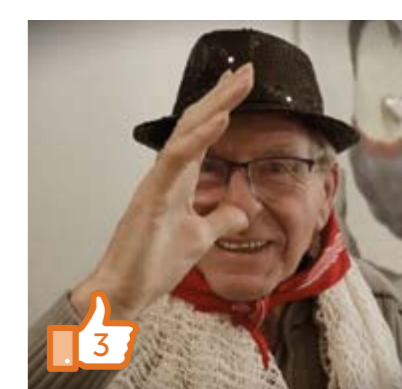
Op de tijdlijn van tante's Facebook-pagina springen drie berichten eruit. Een passessie in de bruidsjurkenwinkel, een bezoek aan het zwembad en een filmpje waarop bewoners op het vastenavondliedje dansen. Zo mooi dat het geluk van onze bewoners het meest gewaardeerd wordt!

Trouwjurk passen
343 likes

Zwemmen
321 likes

Dansen op vastenavendmuziek
319 likes

"Nou, dat viel nogal mee"

Verlaggevers met het schrijfblok in de aanslag en fotografen die elkaar verdringen rond de (toen) 87-jarige Jo van Pul. Als bewoner van Mariahove werd zij op maandag 18 januari als eerste ingeënt tegen corona. Een heuse primeur want Mariahove behoorde met Stuijvenburgh tot de allereerste zorgcentra in het land waar geprikt werd. Het

sputje in de arm van mevrouw Van Pul leverde haar niet alleen bescherming tegen het virus op, maar ook een bakje koffie, een gul applaus en warme woorden van de wethouder. "Ik begrijp dat alle bewoners van Mariahove laten zich inenten en dat ook de animo onder medewerkers van tanteLouise erg groot is. Dat is een compliment waard, want dit is dé manier om corona onder controle te krijgen", sprak hij hoopvol. Het mag gezegd: het gaat prima met mevrouw Van Pul. Inmiddels is ze al weer twee prikken verder.

Tante zet stappen

Dit jaar hebben we een grote stap vooruit gezet wat betreft het digitaal werken. Eén voor één ging elke locatie - onder de naam Werkplek 2.0 - over op Office 365. Alle computers zijn vervangen voor moderne laptops én we hebben een gloednieuw intranet: tante's Zus & Zo. Hopelijk ervaart iedereen inmiddels de voordelen! Bij de overgang kreeg elke medewerker een paar unieke tanteLouise-Happy Socks. We vroegen iedereen onder de noemer 'held op sokken' een leuke (groeps)foto in te sturen. We kregen superleuke inzendingen, maar die van Evelien van Broekhoven en haar collega's sprong eruit. Evelien, er komt een heerlijke traktatie jullie kant op.

Innoveren: waarom zouden we?

Tekst: Jan van de Kastele

Een innovatie bij tanteLouise is het liefst een win-winsituatie. Dat wil zeggen: én de bewoner of cliënt heeft er wat aan. Omdat zijn of haar leven veiliger, comfortabeler of leuker wordt. En de medewerker heeft er wat aan. Omdat de techniek het werk makkelijker maakt. Vijf collega's die met innovaties werken vertellen erover.

Sabrina de Wild, verzorgende IG op Moermont, werkt veel met zorgrobot Sara en is er enthousiast over. Naast Moermont is Sara ook te vinden in Bosgaard en Mariahove.

Sabrina over Sara:

“Een aanvulling op onze zorg”

“Kom maar op met Sara!, zeiden we. Als psychogeriatrische afdeling van Residentie Moermont zijn we in voor innovatie. Er is bij ons bijvoorbeeld ook een robotkat die spint en miauwt. Draagvlak onder de collega's is hierbij wel van belang. Sara bevalt ons goed. Ze heeft meerwaarde als aanvulling op de zorg; als Sara bij de ene bewoner staat, heb ik even aandacht voor een andere bewoner. Maar voor de duidelijkheid: Sara neemt onze zorg niet over. Ze smeert geen boterhammen. Wel kan de robot er voor zorgen dat een bewoner rust of

een geluksmoment ervaart terwijl wij andere taken verrichten. Je kunt Sara niet simpelweg neerzetten. Als Sara gymles geeft aan de bewoners, kom ik eraan te pas om ze te enthousiasmeren. Want alleen met Sara gebeurt dat bij deze doelgroep niet. Een verbeterpuntje is dat ze niet constant is qua geluid. Wanneer ze eerst een verhaaltje vertelt en daarna muziek maakt, dan is dit niet op het hetzelfde niveau. Dit kan tot onrust bij onze bewoners leiden. Dat hebben we aangegeven. Het hoort bij de vernieuwing waar we mee bezig zijn. In 2022 gaan we haar gebruik evalueren.”

Maaïke en Karin over Smart Floor:

“Mogelijk alternatief voor inspannende test”

“In de Smart Floor vloer zitten onnoemelijk veel sensoren. Daar zie je niks van, maar ze geven gedetailleerd informatie over het loopgedrag van cliënten die bij ons revalideren. Dat gebeurt via een apparaatje aan de enkel dat de signalen van de sensoren oppikt.

Zo zien we de loopsnelheid, de lengte van de passen en afstand tussen de voeten. In de Smart Floor app zien we een indicatie van het risico op vallen. Dat willen we graag weten omdat mensen na de opname veilig en zelfstandig thuis moeten kunnen functioneren. We gebruiken tot nu toe een aantal tests om dat na te gaan maar dat is voor de meeste mensen best intensief. En je moet ze gedurende de opname meerdere keren afnemen om een goed beeld van iemand te krijgen.

Wij denken dat de Smart Floor op termijn die inspannende tests kan vervangen. Alleen is ons onderzoek nu nog te klein geweest om de slimme vloer al als meetinstrument in te zetten op de GRZ. Of tanteLouise de slimme vloer bij ons inzet is nog afwachten. We gaan eerst onze resultaten presenteren aan het management.”

Maaïke Spahr van der Hoek en Karin Vriends, beide fysiotherapeuten in het Centrum voor Geriatrische Revalidatie Zorg, doen onderzoek naar de slimme vloer.

Deborah Lugthart ondersteunt als geriatrisch consulent ouderen die zelfstandig wonen.

Deborah over thuishetchnologie:

“Een uitkomst voor ouderen die zelfstandig wonen”

“Het bedrijf MobileCare heeft allerlei producten voor thuishetchnologie. Wij bespreken met cliënten thuis wat ze nodig hebben en gaan met die vraag naar MobileCare.

De inzet van thuishetchnologie is ideaal. Voor de familie en voor ons. Het verhoogt de kwaliteit van leven van cliënten die nog thuis wonen en worstelen met dementie. Met slimme sensors op de deuren, op het toilet, op de deur van de koelkast en onder het bed zien we precies iemands dag. De familie kan dat van afstand volgen via een app. En wij ook. Die app analyseert zelf het gedrag van de gebruiker, gaat de koelkast twee dagen niet open terwijl dat anders elke dag is, dan krijg je een seintje. Of als iemand kort na elkaar vaak naar het toilet gaat. Kijk, hier zie je precies dat deze cliënt om 8.54 uur de achterdeur kort open en weer dicht doet. Dan laat ze de kat naar buiten. Deze techniek neemt een hoop ongerustheid weg, weten we uit de reacties. Aanvullend krijgen mensen als ze dat willen een noodknop. Die werkt met een simkaartje en geeft een seintje als iemand valt. Je kunt over en weer praten als dat nodig is. Dat is gewoon super. Ik wil graag dat veel meer mensen van deze snufjes weten. Want dat is nog te weinig nu. Het is echt belangrijk, voor cliënten en voor mantelzorgers!”

Monique Vosse is gespecialiseerd verzorgende psychogeriatric bij Mariahove.

Monique over het slim incontinentiemateriaal:

“Het geeft onze bewoners zoveel rust”

“Ik vind het een heel mooi systeem. Het neemt veel onrust bij bewoners weg. Je kunt precies zien wanneer het incontinentiemateriaal verzadigd is en weet je tijdig dat je de bewoner moet helpen verschonen.

Maar het geeft ook inzicht in vaste patronen. Als je dat ziet en je de bewoner een kwartier eerder al naar de wc laat gaan, dan hoeft er niet verschoond te worden. Sommige bewoners met dementie worden onrustig als ze een natte inco hebben. Zij kunnen namelijk niet goed aangeven wat er aan de hand is. Dat is vervelend voor ze, dus fijn als je dat kunt voorkomen door op tijd te verschonen. We gebruiken standaard incontinentiemateriaal waar we een strip

inplakken. Die meet het vocht en geeft dat via een clip aan de inco door aan een app. Kijk, hier staat ‘droog’ bij een bewoner. Dan is er niks aan de hand. En bij deze bewoner geeft de app aan dat we moeten gaan verschonen. Ook in de nacht kan het slimme inco grote voordelen hebben, bijvoorbeeld door het voorkomen van een nat bed. Dit is fijn voor de bewoner en het scheelt onnodig verschonen van linnen. We hebben nu maar vier bewoners waarbij we de slimme inco’s gebruiken. Dat kunnen er veel meer zijn. Maar nog niet alle collega’s zien er de meerwaarde van in; ze vinden dat het meer werk is. Samen met onze leidinggevende zullen we de komende tijd bekijken welke producten we het beste kunnen inzetten.”

Melanie Vaders is coördinerend verpleegkundige op onze locatie Jacqueline.

Melanie over Momo:

“De BedSense is een blijvertje”

“Sinds juni van dit jaar werken we binnen Jacqueline met dertig bedsensoren. We zijn hier hartstikke blij mee, de Momo BedSense is een blijvertje. We nemen ‘m volgend jaar zelfs mee als we met bewoners op vakantie gaan.

De sensor leggen we onder het matras. Die geeft informatie over de druk, houding en trillingen van de cliënt. Alle informatie lezen wij af in een app. Zo kun je iemand ‘s nachts op de voet volgen. We gebruiken de sensor op de transfer- en pg-afdeling. De BedSense is vrij nauwkeurig. Je kunt bijvoorbeeld zien dat een bewoner al drie uur en zes minuten in dezelfde houding ligt. Of dat iemand vaak uit bed komt. Zo zie je of iemand van houding moet wisselen en kun je maatwerk leveren bij de controles in de nacht. Voor de bewoners geeft het rust, hierdoor hoeven we niet onnodig de kamers in. Al met al vind ik de Momo BedSense een toevoeging aan ons werk in de nachtdienst maar zeker ook voor het welzijn van de bewoner.”

Innoveren, hoe doen wij dat?

Voordat een nieuwe techniek op alle locaties is ingeburgerd, gaat er heel wat aan vooraf... Soms lukt een innovatie, soms ook niet. Hoe komen onze innovaties tot stand? En hoe zorgen we ervoor dat we ze ook écht gebruiken? Eén ding weten we zeker: we hebben elkaar er hard bij nodig!

Verkennen:

Tante gaat nooit zomaar ergens mee aan de slag. Eerst verkennen we. Dat kan ons innovatieteam als geen ander. Ze volgen ontwikkelingen op de voet. En als we in de zorg een probleem zien, kijken zij of techniek misschien een oplossing is.

Uitproberen: Vinden we iets kansrijk, dan gaan we samen met collega’s van tanteLouise én de leverancier testen, testen, testen en onderzoeken. Het criterium: het moet nuttig en goed zijn voor cliënt én medewerker. Voldoet het? Dan gaan we ermee verder, anders niet.

Nieuwe vragen formuleren:

In deze stap nemen we processen die veel tijd kosten onder de loep, of een probleem dat door collega’s wordt genoemd. Zoals bijvoorbeeld het tillen. Daar zoeken we een passende oplossing voor.

In gebruik:

Als we er vertrouwen in hebben, gaan we de innovatie gebruiken. Dat noemen we ook weleens ‘uitrollen’ of ‘implementeren’.

Niet meteen op al onze locaties. Vaak doen we eerst een proef voordat we de innovatie op grote schaal in gebruik nemen. Die proef noemen we een pilot.

Up-to-date houden/ Borgen en opschalen:

Vervolgens delen we onze ervaringen. Met elkaar, bijvoorbeeld door trainingen op locatie of in tante’s Zorglab. Maar ook met collega-zorgorganisaties. Bijvoorbeeld via Anders Werken in de Zorg. We doen ook onderzoek naar onze innovaties: hebben ze wel het gewenste effect? Wat kan beter? Wat is nog nodig voor het gebruik? Alle ervaringen gebruiken we om te blijven verbeteren. Of om weer op zoek te gaan naar nieuwe oplossingen.

Innoveren doen we samen!

We kunnen de input van alle collega’s gebruiken. Juist wanneer je dagelijks in de zorg werkt, kom je vast wel eens situaties tegen waarvan je denkt: ‘Kan dit nou niet handiger? Als ze hier nu eens iets slims voor bedachten...’

Heb jij een suggestie? Mail naar innovatie@tantelouise.nl! Alle ideeën zijn welkom, ook als je nog niet verder komt dat het benoemen van het probleem. Het innovatieteam heeft niet voor alles een oplossing, maar meedenken doen ze graag.

Tekst: Ben van den Aarssen

De feestdagen van...

...Guanita van der Oord

"Ik vind kerst een heel mooie traditie. Vroeger gingen we met het hele gezin en aanhang altijd naar een groot huis ergens in Brabant of op de Veluwe.

Het was altijd een gezellige boel, met een zelf georganiseerde bonte avond en bingo. Een boswandeling met z'n allen, heel leuk allemaal. Tegenwoordig vier ik kerst vooral met mijn man en onze drie kinderen. Voor ons is het een christelijk feest. We bezoeken een evangelische kerk in Rotterdam. Licht en blijdschap, dat zijn de dingen waar ik dan aan denk. Oudjaar vier ik het liefst bij mijn moeder. Zelf oliebolletjes maken, hartstikke leuk. Ik heb altijd wel moeite om tot twaalf uur wakker te blijven, eerlijk gezegd. Mijn moeder woont twaalf hoog, in Schiedam. Je hebt er een prachtig overzicht, met vuurwerk in de hemel van Delft tot Rotterdam. Dit jaar werk ik met kerst. Ik vind het mooi om dat gevoel van saamhorigheid te delen met de bewoners. Net met iets meer aandacht de tafel dekken, dat soort dingetjes. Voor het nieuwe jaar wens ik alle medewerkers en bewoners een jaar met minder corona en meer onbezorgd genieten van het leven."

Guanita van der Oord is leerling 3e jaars verzorgende IG in Hof van Nassau, Steenberg.

...Henny Henning-Bosters

"Met de feestdagen zit ik altijd in Spanje, al veertig jaar. We hebben er een eigen huisje, niet ver van Benidorm.

Met kerst organiseren we altijd een diner samen met de vrienden en kennissen die we daar in de loop der tijd hebben leren kennen. Met de jaarwisseling gaan we met dat groepje altijd op kroegtocht. De bewoners weten dat ze me twee tot drie keer per jaar even kwijt zijn. Dan zit ik in Spanje, onze uitlaatklep. Als ik op vakantie ga, missen de bewoners me hoor. En ik mis hen. >

Twee middagen in de week ben ik op de Rozelaar, de afdeling waar mijn moeder vroeger ook woonde. Na haar overlijden ben ik altijd blijven komen. Ik ben van de vervennerij en de leuke dingetjes. Sommige bewoners eten graag op de kamer. Ik schuif aan, help ze en maak een babbeltje. Daarna haal ik andere bewoners op in het restaurant en breng ze naar de kamer. Ik stop ze nog even toe met een plaid, dat vinden ze fijn. In de huiskamer ga ik verse koffie zetten,

...Evelien Elsevier

"Mijn zoon testte positief op corona en ik moest in quarantaine. Op dat soort momenten mis ik mijn werk heel erg. Op afstand heb ik geprobeerd om er toch het beste ervan te maken, met de laptop met videoverbinding op tafel in De Beukenhof. Op die manier hield ik toch contact met de bewoners. Samen met hen neem je de krant door, je doet wat geheugenspelletjes en een beweegactiviteit. Wat je vooral niet wil is dat de mensen zich gaan vervelen.

Sinterklaas hebben we vanwege corona ook in aangepaste vorm gevierd in De Beukenhof, met eigen Pieten en kruidnoten bakken. Ook het cadeautje ontbrak niet. We hebben geleerd om te improviseren, met bijvoorbeeld een bingo op de gang waar iedereen vanaf zijn eigen drempel aan mee kon doen. Met kerst doen we altijd iets speciaals. Gezellig met elkaar, muziek erbij, waxinelichtjes. Op oudejaarsdag werk ik altijd, ook dit jaar. Een quiz, een bingo, we proberen ook altijd wat siervuurwerk af te steken. Thuis heb ik onze kerstboom dit jaar vroeger gezet dan anders. De gezelligheid van al die lampjes, in toch weer een donkere tijd. Op eerste kerstdag zijn er 's avonds bij ons altijd cadeautjes onder de boom. We maken tapas en andere lekkere dingen. Mijn man leeft zich

thee en soms ook bouillon. Snoepspekjes erbij. Later in de middag verzorg ik wat hapjes. Als het even kan maak ik op de kamers wat gekheid en soms dansen we, met een liedje erbij. Je bent ook een soort vertrouwenspersoon. Ik draag geen schort. Dan vertellen ze toch net wat eerder over hun pijntjes en zorgen."

Henny Henning-Bosters is vrijwilliger in Onze Stede in Steenberg.

graag uit in de keuken. Tweede kerstdag is het bij ons traditie om naar een grote voorstelling te gaan. Als dat vanwege alle beperkingen dit jaar niet lukt, organiseren we het zelf. Met creativiteit en muziek kom je al snel een heel eind."

Evelien Elsevier is dagbestedingscoach in De Beukenhof in Putte. We interviewden haar telefonisch, omdat ze tijdens het maken van dit magazine in thuisquarantaine zat.

"TanteLouise neemt onze inbreng zeer serieus"

Dag Frans, welkom Saskia. Na maar liefst negen jaar stopt Frans de Vos als voorzitter van de centrale cliëntenraad van tanteLouise. Saskia de Smet volgt hem op. Frans blikt terug, Saskia stelt zich voor.

Tekst: Jan van de Kastele

De AH-gesprekken. Frans de Vos moet er zelf om lachen. Het klinkt haast mysterieus. Maar juist gesprekjes bij de plaatselijke Appie in Bergen op Zoom waren voor hem een belangrijke bron van informatie. "Als voorzitter van de centrale cliëntenraad zie ik uiteraard niet dagelijks alle bewoners. Maar in de AH kwam ik wel vaak kennissen tegen. Met ouders bij tanteLouise. Je raakt aan de praat en dan hoor je verhalen." De Vos stopt na negen jaar als voorzitter. Hij had zelf geen ouders of andere familie die bij tanteLouise verbleven maar kwam binnen op grond van zijn deskundigheid. Met kritisch positieve blik volgde hij tanteLouise. Nu kijkt hij terug. Om meteen vast te stellen dat die cliëntenraad steeds abstracter bezig is. Met zaken als het

nieuwe ondernemingsplan, de begroting en de jaarrekening. Toch blijft er voldoende ruimte over voor praktische zaken, zoals de kwaliteit van het eten of de schoonmaak van de kamers. Waarbij tanteLouise de inbreng van de cliëntenraad zeer serieus neemt. "We weten dat elders cliëntenraden afzien met een raad van bestuur. Als Conny en ik elkaar bellen zijn we er binnen tien seconden uit. Wat we ook vroegen, we kregen steeds eerlijk antwoord. En er werd actie ondernomen."

Exit kookplaatjes

Elektrische kookplaatjes? Handig. Maar ook een hoop ellende, zeker als bewoners er bijvoorbeeld een theedoek op leggen. Met brand tot gevolg. "Dat liep echt uit de

klauwen." Veiligheid staat bij de cliëntenraad hoog in het vaandel. Exit kookplaatjes.

Mondzorg? Wat dat met de cliëntenraad heeft te maken? Heel simpel. "Steeds meer mensen hebben gedeeltelijke protheses. Gebitsplaatjes. In zo'n prothese blijft voedsel achter. Dan zijn goede afspraken over mondzorg nodig, vastgelegd in een nota."

Onder de indruk

Naarmate hij langer voorzitter was, kreeg hij steeds meer vertrouwen en informatie over het reilen en zeilen binnen tanteLouise. "Daar heb ik nooit misbruik van gemaakt, maar je kunt wel gepast positie innemen." Hij beseftte dat hij een machtsfactor was. "Als voorzitter ben je de constante. Je wordt een autoriteit. En daar moet je mee uitkijken." En ook daarom, zegt hij, is het goed dat hij gaat. "Maar tegelijk vind ik het heel jammer." Zijn laatste advies: "TanteLouise is heel vernieuwend bezig maar moet ook nadenken over het vernieuwen van de inspraak van cliënten." Zijn laatste opmerking: "Ik ben enorm onder de indruk van de kwaliteitsslag die tante heeft gemaakt in de afgelopen negen jaar." *

De centrale cliëntenraad

TanteLouise heeft per locatie een cliëntenraad. Vaak familie van bewoners die opkomen voor de belangen van alle bewoners. De voorzitters van deze lokale raden vormen samen de centrale cliëntenraad (CCR). Die staat onder leiding van een onafhankelijk voorzitter. De raad geeft gevraagd en ongevraagd advies aan de raad van bestuur. Een cliëntenraad is bij wet verplicht.

Frans de Vos: scheidend voorzitter

Frans de Vos (72) was hoofd welzijn en later raadsgriffier bij de gemeente Bergen op Zoom. Hij stopte in 2012 met werken. Hij was de voorbije jaren ook

voorzitter van de Stichting Brabantse Wal en van de Maria Ommegang. Die activiteiten heeft hij al eerder beëindigd. "Ik ben nu weer zangles aan het nemen", lacht hij.

Saskia de Smet: nieuwe voorzitter

Haar schoonmoeder woont in Residentie Moermont. Een oproepje voor de lokale cliëntenraad bracht begin 2021 voor Saskia de Smet (51) het balletje aan het

rollen. "Voordat ik het wist zat ik er in." Ze wilde best nog meer doen, las oproepjes voor vrijwilligers. "Maar een zangmiddag, dat zag ik mezelf toch niet doen." De vacature voor voorzitter van de centrale cliëntenraad daarentegen sprak onmiddellijk aan. "Dat past beter bij mij." Saskia de Smet volgt Frans de Vos per 1 januari op als voorzitter. De Smet is adviseur van de ambtelijke en bestuurlijke top bij de gemeente Etten-Leur. Waar ze veel ervaring opdeed met burgerparticipatie, inwoners laten meedenken en meepraten. "Daarom sprak de rol van voorzitter me zo aan." Haar ervaring kan ze breed inzetten. "Maar op mijn manier. In tegenstelling tot Frans werk ik, maar ik kan flexibel over mijn tijd beschikken." Eerst wacht haar een inwerktraject. "TanteLouise neemt dit heel serieus." Sparren met Frans zal ze zeker doen. "Het zijn grote schoenen om te vullen qua kennis en ervaring. Ik ga het ontdekken!"

Fit het nieuwe jaar in

Zeg eens eerlijk: hangen jouw goede voornemens in februari vaak alweer aan de wilgen? Dat komt ons bekend voor. Daarom geeft het vitaliteitsteam van tanteLouise je tips. En vertellen we je vast wat tante in de eerste helft van 2022 aanbiedt aan activiteiten om fit te blijven!

1 Maak een goed plan

Hoe ga je het aanpakken? Wat worden moeilijke momenten? Wie kan je helpen?

2 Wees realistisch

Nooit meer iets ongezonds eten is een veel te groot en te moeilijk voornemen. Maar voortaan volkoren brood in plaats van wit brood eten is al een stuk behapbaarder. Kleine stapjes!

3 Beloon jezelf

"Na een maand lang alleen volkoren brood eten, ga ik lekker een dagje naar de sauna."

4 Praat erover!

Vertel familie, vrienden, collega's wat je wilt bereiken. Zij kunnen je motiveren en steunen.

5 Houd je voortgang bij

Wil je afvallen? Weeg jezelf 1 x per week en noteer je gewicht. Schrijf je ervaringen op in een dagboek.

6 Wees geduldig...

Het duurt een tijdje voordat veranderingen 'gewoon' zijn geworden. Accepteer dat.

7 Geen paniek

Als het een keer mis gaat; loslaten en doorgaan. Morgen weer een dag. Niet meteen alles overboord gooien. Vergeef jezelf en pak de draad weer op!

Even voorstellen...

Hoi, mijn naam is Therese Saenen! Als vitaliteitsadviseur ben ik vooral bezig met de medewerkers van tanteLouise: wat hebben jullie nodig om gezond en fit je werk te kunnen doen? Elke maand bezoek ik 2 locaties voor een health-check. Dan bekijken we je BMI, spiermassa, vetpercentage en bloeddruk. Als je wilt, krijg je advies over gezond eten, bewegen, slapen en ontspannen. Hopelijk zie ik je dan!

Heb je vragen, wil je een keer met mij sparren of wil je je aanmelden voor een workshop? Mail dan naar vitaliteit@tantelouise.nl

Eerste hulp bij goede voornemens

In februari start tanteLouise met het programma 'Gezond en fit door voeding en beweging'. In 12 weken word je door Therese, voedingsdeskundige en gewichtsconsulent, begeleid om je goede voornemens vol te houden. Wil je afvallen, meer bewegen, minder snoepen, elke dag ontbijten of iets anders? Alle goede voornemens zijn welkom!

Yogales

Wist je dat onze beweegagoog Annie Funk elke donderdagavond live yogales geeft in Ont-moet in Bergen op Zoom? Ook de online yoga- en sportlessen opgenomen tijdens corona staan nog steeds op het YouTube-kanaal van tanteLouise. Kijk op Zus & Zo bij Weten & Regelen.

Het vitaliteitprogramma van tante is er voor jou. Je kunt immers alleen goed voor anderen zorgen, als je zélf gezond en fit blijft. Wat dacht je van een lesje bootcamp of mindful walking? Hieronder zie je de (voorlopige) planning voor het komend half jaar. In januari komt Therese - als corona het toelaat - op alle locaties langs op een vitale manier: met een smoothiefiets! Verdien op de fiets een smoothie en begin het jaar meteen goed.

Kijk voor de complete kalender op Zus & Zo. Vragen of aanmelden? Mail naar vitaliteit@tantelouise.nl.

Vitaliteitskalender 2022

Januari

- Lanceringsweek vitaliteitskalender
- Smoothiefiets langs alle locaties

Februari

- Introductieles mindfulness
- Kick off 'Fit en gezond door voeding en beweging': 12 weken-programma waarin jouw goede voornemens centraal staan
- Vitality health check Jacqueline en Bosgaard

Maart

- 'Zwanger en fit' deel I: veilig aan het werk tijdens je zwangerschap
- Powerwalk: in lekker tempo door de Brabantse Wal
- Sporten voor Sophia (spinning): fiets jij mee voor het goede doel?
- Vitality health check Moermont en Kardinaal de Jonglaan

April

- Mindful walking: wandelend aandacht voor je ademhaling
- Workshop ademhaling
- Vitality health check Hospice De Markies en Het Nieuwe ABG

Mei

- Bootcamp
- 'Zwanger en fit' deel II: terug naar werk na je bevalling
- Pensioen op komst: goed voorbereid (voor medewerkers vanaf 57 jaar)
- Vitality health check Vissershaven en Stuijvenburgh

Juni

- Sup Surfari: lekker actief op het water
- Workshop 'Werk en mantelzorg'
- Vitality health check GRZ en Heideduin

Even ontspannen...

Luistertip: Logopediste Manouk

Het Slikkanaal is een podcast van Nadya van Gent en Malou Dusseldorp over slikproblemen. In aflevering 9 hoor je vanaf 23:26 Manouk Willekens, logopedist bij tanteLouise op de GRZ en bij mensen thuis. Ze vertelt over de SilverFit Rephagia en hoe je deze kunt gebruiken als logopedist. Benieuwd? Luister de aflevering op Spotify.

Uitgeverij: De Arbeiderspers

Leestip: VerpleegThuis van Teun Toebes

Teun Toebes ging op 21-jarige leeftijd in een verpleeghuis wonen, op de gesloten afdeling voor mensen met dementie. Via sociale media, talkshows en nu ook met zijn boek zet hij zich onvermoeibaar in om mensen met dementie meer onderdeel te laten zijn van de samenleving. In VerpleegThuis beschrijft hij op ontwapenende wijze het leven op de gesloten afdeling.

Benieuwd? Vraag VerpleegThuis voor kerst of volg Teun op sociale media.

Uitpuffen op een alpenweide

De naam klinkt als science fiction en het project mHealthINX is dat ook wel een beetje. TanteLouise test in 2022 een nieuwe methode om werkstress aan te pakken. Daarbij wordt gebruik gemaakt van een Virtual Reality-bril, een speciale app en een apparaatje waarmee deelnemers in de testperiode hun hartritme en stressniveau kunnen meten. Ze krijgen persoonlijk advies. Met behulp van de bril kunnen onze medewerkers zich even helemaal afsluiten van de buitenwereld en heerlijk ontspannen in de virtuele wereld. Zo kun je een boswandelingetje maken, uitpuffen op een alpenweide, maar ook afleiding vinden in een spelletje of een filmpje bekijken. Dat kan zowel thuis als op het werk. Waar en wanneer je maar wilt. Ben je 50-plus en vind je dit wel interessant? Meld je dan aan via Zus & Zo.

Tante's eindejaars top 10

Er bestaan ontzettend veel lijstjes en overzichten met de beste kerstnummers. Maar we waren toch wel heel benieuwd wat de favorieten van tanteLouise-medewerkers zijn... We vroegen je daarom via een poll op tante's Zus & Zo naar jouw favoriete eindejaarsnummer.

Het was erg spannend, want tussen de nummer 1, 2 en 3 zit maar één stem verschil. Met 44 van de 266 stemmen is 'Driving home for Christmas' de winnaar geworden! Dit zijn de tien liedjes met de meeste stemmen:

1. Driving home for Christmas – Chris Rea
2. Last Christmas – Wham!
3. All i want for Christmas is you – Mariah Carey
4. Beuk de ballen uit de boom – Snollebollekes
5. It's beginning to look a lot like Christmas – Michael Bublé
6. Flappie – Youp van 't Hek
7. Ik ben een kerstbal – Bert & Ernie
8. Do they know it's Christmas – Band aid
9. Why couldn't it be Christmas every day – Bianca Ryan
10. The most wonderful time of the year – Andy Williams